

5. Kſchiza ſo ja neboju, to je ſbožnoſz Božich dźjeczi; won me wuczi, ſo ſym tu jako zuſnik wſmertnej hjeczi; a ſo tamny Boži raj je moj ſbožny wotzny kraj.

6. Dyz ton ſymny ſmertny pot wutrobu a czoło kryje, da ſo czi moj bljedy rot, ſmjesch-na ſmerczi, tež tedy ſmjeje; pſchetož twoje jahadło je ſo tupe ſczinito.

7. Czercze! tebi neſluſcha, ale Bohu, druhich ſudžicž! kotrychž won ja prawych ma,

tych ty neſmjesch dale rudžicž. Boj a kži a wobſkorž me, ſtup paſ kheli beſemne.

8. Ale wy, wy beſbožni, czepetajcze pſched tej jamu, kiž ſo ja was wotewri, naſhyczje tu łodnu klamu, ja paſ ſym pſches Kriſta krej wot tej wjecznej cźwilje ſrej.

9. Kneje, daj a woſtaj mi Ducha tajkej krobkej wjerh! To je ſrotka na ſwjeczi tamnych darow be wſchej mjery. Haj, to je to dohyczje, kotrej ſchitko pſchewine. F.

Wot teho nuſneho ſadźerženja jeneho kſcheſzjana we ſchtanczi teje nady.

Wot teho ſwuczowanja teje wjerneje bohabojoſzje ſromadnje.

238.

Es iſt nicht ſchwer, ein Chriſt zc.

To czješke nej, ſo kſcheſzjan ſym a cžinju, ſchtož ton cžisty Duch ſej žada, natura ſpokojom zwar neje ſym, ſo kſcheſzjan w Kriſtuſu do ſmercžje lada, ta nada paſ to czješke bjedjenje tu wuwedje.

2. Bhdž tu kaž male dźjecžatka, kiž wloſchkej luboſzi ſwoj pocžink ſtaja, tu laj, kaſ dobru myſl won ktebi ma, najmenſche dźjecžatka macž lubo maja, da neboj ſo a wdobrym neſaſtej, to czješke nej.

3. Tvoj Wotž ſej žada wutrobu, tu napelni ſchu jeho cži-

ſtanada, naſch Boh naſ netraſchi ſe ſrudnoſzju, ta pſchindje jow wot naſchho rješnuho pada, tu ſwoju ſamu wolu poſludžej, da derje ſtej.

4. Tu tyſchnu ſtaroſz cžib wot ſo, kiž podarmo tu wutrobu czi rudži, ſbudž kžiwej wjeri ducha twojeho; dyž bojoſz ſbološzju paſ ducha ſbudži, da reſ: Moj Wotze, na mne poladaj, mi nadu daj.

5. Bhdž jeno tudy ſczerpliwy, dyž Wotza pomoz ſmolom newoladaſch, dyž pſcheladaſ a pſchekwataſ ſo ſh, da poſhlu ſo pſches nadu, kotruž žadaſch, da je twoj riech, kaž won ſo nebh ſtaſ, Boh tež precž wſaſ.